

Sum eitt nýtt hús

— Uppihaldsdeildin á Landssjúkrahúsinum er nú eitt gott stað bæði hjá sjúklingum og starvsfólki, sigur Óluva Johannesen, deildar-sjúkrasystir

Uttan sæst eingin broyting á uppihaldsdeildini hjá Landssjúkrahúsinum. Húsið er líka myrkt, og runudikið á gongubreytini við hövuðsdyrnar er tað sama. Bilarnir strúka framvegis framvið við fullari ferð.

Nú sjúklingarnir eru færri, eru stundirnar betri at tosa við tey gomlu

Men innan er deildin ikki at kenna aftur. Alt er nýtt uttan útveggirnir. Og úrsliðið eru bæði starvsfólk, sjúklingar og avvarðandi fegin um.

Uppihaldsdeildin er í barakkini, sum stendur út til J.C. Svabosgøtu. Ein partur av húsinum er medisinsk deild, og í norðara enda er tuberklastøð.

Medisinska deild og

uppihaldsdeildin eru nú gjørdar í stand. Tær lótu aftur 3. august, tá umvælingararbeiðið byrjaði. Sjúklingarnir vórðu fluttir á medisinsku deild í meðan. Ætlanin var, at arbeiðið bara skuldi vara ein mánað, men sum altíð dró út. Harafturat visti tað seg, at neyðugt var at gera nóg meira við húsið, enn tey upprunaliga hildu.

Tað skundaði heldur ikki undir. Ikki fyrr enn 15. oktober bar til at flyta inn aftur á deildirnar báðar.

Annars er tað vanligt á Landssjúkrahúsinum, at ein deild verður stongd hvørt summar fyri at verða umvæld.

Nú er nakað heilt annað at koma inn á gongina. Fyrr stóðu vagnar við klæðum har, og tey gomlu sótu allan vegin fram við veggini. Soleiðis er ikki longur á uppihaldsdeildini.

Færri í í hvørjari stovu

Áður vóru stovurnar til fyra fólk. Nú eru onga staðni á uppihaldsdeildini fleiri enn tvey á hvørjari stovu. Ti er eisini pláss á stovunum fyri borði og stólum, sum tey gomlu kunnu sita við í staðin fyri at vera í gongini. Skáp til klæðini hjá sjúkrahúsinum eru eisini gjord á kømrunum. Tað hevur havt við sær, at gongirnir eru blivnar nóg rúmligar, ljóst máladað, og urtappottarnir hugna væl.

Eftir umbyggingina eru sjúklingarnir færri. Framman undan vóru tilsamans upp í 42 á medisinsku deild, nú eru 12 á medisinsku og 10 á uppihaldsdeildini. Umframt at færri eru á hvørjari stovu, eru stovurnar, sum vndu niðan móti veggnum, gjørdar um til uppihaldsstovur.

Uppihaldsstovan í

sunnara enda er gjord um, soleiðis at hon kann býstast upp við skjóthurðum. Upp á tann mátan ber nú til, um onkur t.d. hevur føðingardag, at sita fyri seg við avvarðandi og vinfólki. Tær báðar stovurnar, sum sjúklingar áður vóru í niðan móti veggnum, eru gjordar um til tvær minni uppihaldsstovur, onnur til roykjarar.

Framman undan var deildin als ikki innrættað til sjúklingar í koyristóli. Bara eitt wc á uppihaldsdeildini hevði nóg breiða hurð til, at koyristólur slapp inn. Nú hava øll wcini breiðan dur, og brúsa er á teimum øllum.

Alt innbúgvíð er skift út, og sjúklingarnir hava fingið nýggjar sengur, sum kunnu koyrast upp og niður. Tað ger arbeiðið hjá starvsfólkunum nóg lættari. Eingini ivi er um, at starvsfólkini sleppa undan nógvum ryggjatrupulleikum, sigur Óluva Johannesen. Alt er eisini nógv betur innrættað, so gongdin hjá teimum er væl minni nú.

Ikki brandfella longur

Uppihaldsdeildin hevur altíð verið nevnd sum brandfella. Tann spurningurin er eisini loystur. Umframt at nýggj skipan er komin, eru fleiri útgongdir gjørdar. Harafturat er í hvørjari stovu eitt vindeyga, sum kann koyrast heilt upp.

Starvsfólkini eru væl nøgd við uppihaldsdeildina, sum hon er nú. Tey komu við uppskotum um, hvat skuldi broytast, og lurtað varð eftir teimum.

Nøkur av teimum gomlu eru farin yvir á Lágargarð, og onkur fer afturat, tá tað heimið er liðugt. Sjúkrasystirnar

Tann stóra uppihaldsstovan kann nú býstast upp í trý rúm. Stovan er sum alt annað nóg ljósari, enn hon var frammanundan. Har savnast tey til millummálara

eru fegnar um, at talið av sjúklingum er minkað, tí nú er meira tíð til at vera um tey gomlu og tosa við tey.

Uppihaldsdeildin er ein opin deild, og tað merkir m.a., at tey avvarðandi kunnu koma at vitja, sjálvt um tað ikki er í vitjanartíðini. Óluva Johannesen sigur, at tey leggja stóran dent á gott samband við tey avvarðandi. Sambandið er eisini gott. Sjúklingarnir á uppihaldsdeildini fáa ofta vitjan, og tey sum hava møguleikan og orka, fara eisini stundum heim at vitja familju, um vikuskiftini, onkran seinna part og til høgtíðir. Eingi eru gloymd á uppihaldsdeildini. Á deildini royna tey eisini at hugna. Tvey tey seinastu jólini hava tey havt jólaveitslu fyri sjúklingum og teirra avvarðandi, og jólaborð við feroyskum viðskera er eisini á hvørjum ári.

Ein av dagunum koma nøkur børn frá einum barnagarði at vitja á uppihaldsdeildini. Tað gleða tey gomlu seg til, og óivað heldur onkur seg til at siga børnunum eina søgu.

Í uppihaldsstovuni sótu nakrar konur og bundu. Her er tað Andrea. Hon klárar seg sjálv. Annars er hvønn dag frá niggju til trí ein kona á deildini og hjálpir teimum við at binda, baka og við øðrum ítrivi

